

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ**

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
10 липня 2013 р., середа**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Привітали з днем народження та обговорили двосторонні питання "Голос України"3**
Із днем народження Президента вітали Голова Верховної Ради В.Рибак, члени уряду, представники центральних органів влади, народні депутати, глави церков та голови обласних державних адміністрацій.
- Народ и депутаты едины Александр Радчук, "КоммерсантЪ" (Украина)3**
О подготовке новой редакции закона "О референдуме" вчера было объявлено в ходе круглого стола "Реформа избирательного права: последствия для Украины и ее международных партнеров". Документ с предложениями по совершенствованию института референдума в Украине, был разослан лидерам депутатских фракций. Среди прочего народным депутатам предлагается отказаться от изменения Основного закона в обход Верховной Рады. Инициатива нашла поддержку у народных депутатов от оппозиции. В Партии регионов считают, что новый закон о референдуме не нужен, и готовы внести изменения в действующий.
- Конституции на всех хватит Сергей Сидоренко, "КоммерсантЪ" (Украина).....4**
В Верховной Раде намерены избежать рассмотрения законопроекта о противодействии дискриминации. Обсуждается схема с участием Конституционного Суда, который разъяснит, что права сексуальных меньшинств уже гарантированы Конституцией и дополнительные законы на эту тему не нужны. Эту идею, поддержали и в большинстве, и в оппозиции, хотя окончательное решение о ее реализации еще не принято. В представительстве Евросоюза предупредили народных депутатов, что не считают достаточным такой выход Киева из сложившейся ситуации.
- Ефектні й... неефективні Іван Капсамун, «День»5**
Формально друга сесія Верховної Ради закінчується 19 липня, але фактично більшість депутатів уже відпочивають. Хоча вони мали б ще два тижні працювати у комітетах, комісіях і фракціях Ради та з виборцями. Дехто взагалі обурювався, коли ми зверталися до них із запитаннями: «Що ви мене турбуєте, у нас вже відпустка!». Отже, перший висновок: депутати — порушники. Не всі.
- «Залізного коня» — на брут Катерина Петрова, "Україна молода"8**
Верховна Рада прийняла законопроекти №0936 і №0975, які стосуються утилізації транспортних засобів. Вони передбачають стягнення особливого утилізаційного збору з імпортерів під час подання митної декларації та з вітчизняних виробників при продажу всіх видів автомобільної техніки. Введення утилізаційного збору вдарить як по кишені автовласників, так і по бізнесу дрібних підприємців.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Глави ЦВК. Парад-алле *Обозреватель*9

Повертаючись до Центрвиборчкому, слід відзначити, що його Ківалов очолював біля 10 місяців – з лютого по грудень 2004-го. "Правління" Ківалова розпочалося мукачівським беспределом, а апогею досягло після другого туру президентських виборів. Як виганяли Ківалова з ЦВК – розказувати, мабуть, зайве.

Ігорь Марков: «Если Кивалов напишет диктант без ошибок, я отрублю себе палец» *Главком*11

"А что касается Кивалова, то после сегодняшней мерзости, которую он устроил, я уже себя сдерживать ни в чем не буду. Поверьте мне, в ближайшее время мы расскажем очень многое об этом человеке, который многим казался одним, а на самом деле имеет совершенно иную сущность. Под эгидой его вузов и академий в городе ворует земля, которая застраивается коммерческими площадями, и ни копейки за это городу не платится".

В'ячеслав Кириленко: «Ні Кличко, ні Яценюк, ні Тягнибок не знімуться з виборів президента» *Українська правда*13

"Я думаю, що фракція "Батьківщина" буде існувати все скликання парламенту. Ясно, що існують процеси, щоб її послабити. Але взяти її й розлучити, як горіх, навряд чи комусь вдасться. Все-таки, це - найбільша опозиційна фракція, вона користується підтримкою багатьох людей в Україні".

БЛОГИ

Анатолій Гриценко: «Будемо перемагати разом, чи змагатися поміж собою?» *pravda.com.ua*.....18

"ВО Свобода вирішила утворити "тіньовий" Уряд, його очолить Олександр Сич. Мабуть, це добре, що опозиційна партія дбатиме про свій кадровий резерв і готуватиме партійців до майбутньої роботи в структурах виконавчої влади. Але..."

Вадим Колесніченко: «Путь к украино-польскому примирению – признание Праведников Мира» *pravda.com.ua*.....18

Как народный депутат Украины, по инициативе множества общественных организаций Польши и Украины я уже зарегистрировал в Верховной Раде Украины проект закона "Об Украинских Праведниках Мира", устанавливающий специальное почетное звание "Украинский Праведник Мира", порядок и процедуру его присвоения, государственную программу поддержку людей награжденных этим званием, увековеченья памяти о них, и о трагических событиях "Волынской резни".

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Президент Янукович сьогодні праздує день рождення *Интер, Подробности*....21**Бюджет отримає додаткові надходження *УТ-1, Підсумки дня*22****У Севастополі на виборах до парламенту переміг Новинський *Бі-Бі-Сі (Україна)*22****Опозиція наполягає на позачерговій сесії *Радіо Свобода*.....23**

**Привітали з днем народження та обговорили двосторонні питання
"Голос України"**

Відбулася телефонна розмова Президента України Віктора Януковича з Президентом Європейського парламенту Мартіном Шульцем.

Мартін Шульц привітав Віктора Януковича з днем народження. Сторони обговорили питання європейської інтеграції України, зокрема, в контексті підготовки до підписання Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі з Євросоюзом під час Саміту «Східного партнерства» у Вільнюсі в листопаді цього року.

Також із днем народження Віктора Януковича привітав Президент Російської Федерації Володимир Путін. Під час телефонної розмови глави держав обговорили актуальні питання двосторонніх відносин, повідомляє прес-служба Президента.

Із днем народження Президента вітали Голова Верховної Ради Володимир Рибак, члени уряду, представники центральних органів влади, народні депутати, глави церков та голови обласних державних адміністрацій. За повідомленням прес-служби глави держави, серед подарунків, які дарували Віктору Януковичу, — переважно книги, квіти та картини.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=296980>

Народ и депутаты едины

Александр Радчук, "Коммерсантъ" (Украина)

О подготовке новой редакции закона "О референдуме" вчера было объявлено в ходе круглого стола "Реформа избирательного права: последствия для Украины и ее международных партнеров". Документ с предложениями по совершенствованию института референдума в Украине, был разослан лидерам депутатских фракций.

Эксперты Института избирательного права, Центра политико-правовых реформ, Украинского независимого центра политических исследований, консорциума "Центр UA" и Лаборатории законодательных инициатив настаивают на том, что результаты конституционного референдума не должны вступать в силу без утверждения Верховной Радой. "Необходимо предусмотреть возможность проведения всеукраинского референдума по вопросам изменения Конституции исключительно в порядке, установленном в разделе XIII нынешнего основного закона", — говорится в документе. Среди прочего эксперты предложили определить несколько видов референдумов (ввести понятие обязательных, факультативных, окончательных, обязывающих и консультативных), сократить с 2 тыс. до 500 человек минимальное количество участников инициативной группы, а также увеличить срок сбора подписей за проведение референдума с 60 до 90 дней.

В новом законе предлагается предусмотреть "эффективную систему обжалования результатов референдума". Кроме того, представители общественных организаций считают целесообразным установить запрет на проведение референдума одновременно с очередными выборами. Несколько предложений связаны с равным доступом всех участников политического процесса к обсуждению вопросов, которые выносятся на референдум. "Необходимо предоставить равные права для осуществления агитации как сторонникам, так и противникам предложений, вынесенных на референдум", — отмечают эксперты.

Как известно, действующий закон "О Всеукраинском референдуме", позволяющий изменять Конституцию в обход парламента и Конституционного Суда, подготовил народный депутат Дмитрий Шпенев (Партия регионов). Принятие документа в Верховной Раде сопровождалось скандалом — депутаты оппозиции заявили о нарушении процедуры его рассмотрения. Однако в администрации президента решили не акцентировать на этом внимание и не сочли это препятствием для вступления в силу закона (см. от 28 ноября 2012 года).

Примечательно, что Европейская комиссия за демократию через право (Венецианская комиссия) несколько раз критиковала действующий закон о референдуме. В замечаниях комиссии указывалось на то, что референдум не может быть использован с целью изменения норм Конституции. Кроме того, внесение изменений или принятие новой Конституции должно происходить по процедуре, установленной действующим основным законом,— с обязательным утверждением конституционным большинством Рады.

Инициативу поддержали народные депутаты фракции УДАР. Эксперты предложили им обратиться в Конституционный Суд за отменой действующего закона как документа, принятого с нарушениями процедуры голосования. "Такое представление уже подготовлено вместе с народными депутатами, однако почему они до сих пор не внесли его в КС, остается для нас загадкой",— заявила эксперт Центра политико-правовых реформ Юлия Кириченко.

Народный депутат Валерий Карпунцов (УДАР) вчера подтвердил, что подготовка нового закона находится на завершающей стадии. "Мы считаем, что этот закон должен быть отменен путем принятия нового закона о референдуме",— заявил Карпунцов. Он также не исключает, что для отмены закона народные депутаты могут обратиться в КС: "Конституционное представление мы также подготовили".

Предложение коллег из оппозиции поддерживают и во фракции "Батькивщина". "Мы тоже подготовили свои наработки относительно изменений в закон "О референдуме". Мы готовы принимать новый закон или вносить изменения в старый — все зависит от того, как сложится политическая ситуация",— рассказал народный депутат Леонид Емец ("Батькивщина"). Он отметил, что представители его фракции будут также требовать внесения отдельного закона о местных референдумах. Народные депутаты от партии "Свобода" считают, что все оппозиционные фракции должны консолидировано выступить в вопросе подготовки нового законопроекта. "Мы выступаем за принятие простого, прозрачного закона о референдуме. Кроме того, действующий закон был принят с нарушениями Конституции и норм регламента Верховной Рады — он нелегитимный",— заявил народный депутат Юрий Сиротюк ("Свобода").

Между тем в Партии регионов не разделяют мнения коллег из оппозиции. "Действующий закон принят, он не признан неконституционным и продолжает работать,— сказал глава комитета по вопросам правовой политики Валерий Писаренко (Партия регионов).— Рекомендации Венецианской комиссии необходимо рассмотреть. Для этого должна быть сделана соответствующая экспертиза Минюста, а уже только потом в парламент могут быть поданы доработанные законопроекты".

<http://www.kommersant.ua/doc/2230404>

Конституции на всех хватит

Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)

О новом сценарии выполнения плана действий визовой либерализации лидер фракции "Батькивщина" Арсений Яценюк рассказал вчера, общаясь с журналистами в рамках круглого стола на тему "Европейская интеграция Украины: внутренние факторы и внешнее влияние". Как известно, ЕС требует от Украины законодательных изменений в сфере противодействия дискриминации. На рассмотрении Верховной Рады находится законопроект N2342, согласованный с ЕС. Документ среди прочего вносит изменения в Трудовой кодекс, запрещая дискриминацию на основании сексуальной ориентации. Упоминание этого термина привело к блокированию законопроекта крупнейшими фракциями.

"Есть другой путь, который я предложил,— заявил Арсений Яценюк.— У нас есть базовая норма Конституции о равенстве всех граждан. Уполномоченный по правам человека Валерия Лутковская сейчас же должна обратиться в Конституционный Суд за четким разъяснением этой нормы — что она означает и как вопрос дискриминации должен быть урегулирован в украинском законодательстве. Это позволит получить дополнительные аргументы для прохождения законопроекта".

Речь идет о ст. 24 Конституции, декларирующей равенство перед законом всех граждан: "Не может быть привилегий или ограничений по признаку расы, цвета кожи, политических, религиозных и иных убеждений, пола, этнического и социального происхождения, имущественного состояния, места проживания, по языковым или иным признакам". В основном законе нет упоминаний о сексуальных меньшинствах, но приведенный в нем перечень признаков не является исчерпывающим.

Источник "Ъ" в руководстве парламента подтвердил, что такая схема выполнения ПДВЛ действительно обсуждалась. Однако, вопреки заявлению Яценюка, собеседник "Ъ" настаивает, что автором идеи являлась Партия регионов: "Это инициатива Александра Ефремова. Речь идет о том, чтобы Валерия Лутковская подала представление в КС о толковании ст. 24. В итоге КС разъяснит, что защита от дискриминации уже гарантирована Конституцией, и дополнительных законов не требуется".

В МИДе подчеркивают, что решение по антидискриминационному законодательству следует принять не позже начала сентября. В противном случае Еврокомиссия технически не успеет принять решение о переводе Украины на вторую стадию выполнения ПВДЛ в ожидаемые сроки — до ноябрьского саммита Восточного партнерства. "После того как мы направим в ЕС отчет Украины, потребуется 2-3 месяца для получения выводов ЕС. Так что если в сентябре будут мобилизованы все силы, мы еще технически успеем до саммита. Если нет — то нет", — сказал в понедельник на экспертной дискуссии по выполнению ПДВЛ заместитель главы департамента ЕС МИДа Владимир Бачинский.

Несмотря на поддержку данного плана и властью, и оппозицией, окончательное решение о начале его реализации пока не принято. В офисе омбудсмана заявили, что у них нет подготовленного представления в КС по данному вопросу. Времени остается мало — с 22 июля большинство судей КС уходят в отпуск на месяц.

Задержка связана с тем, что такой сценарий не гарантирует успеха. В минувшую пятницу группа народных депутатов провела встречу с главой представительства ЕС Яном Томбинским, на которой он раскритиковал совместную инициативу власти и оппозиции. "Александр Ефремов предложил такой сценарий. Но Ян Томбинский ответил, что ЕС не будет считать это решение достаточным", — утверждает один из собеседников. Фракции продолжают изучать как данный вариант, так и возможность возврата к рассмотрению проекта N2342.

Совпадение точек зрения "Батькивщины" и Партии регионов в этой сфере объясняется тем, что руководители обеих фракций опасаются рейтинговых потерь в случае поддержки непопулярного законопроекта. Александр Ефремов открыто выступает против его принятия. Ранее он уже заявлял, что считает достаточным конституционное регулирование в этой сфере.

Мнение Арсения Яценюка отличается от позиции его коллеги. Народный депутат уходит от прямого ответа на вопросы журналистов о поддержке "Батькивщиной" проекта N2342, несмотря на то что в публичных заявлениях "Батькивщина" гарантирует единодушную поддержку всех законов из "европейского пакета". Коллеги Яценюка подчеркивают, что во фракции нет единства в отношении данного документа.

Вчера народный депутат пообещал поддержку данного законопроекта частью его фракции. "Без голосов оппозиции этот закон не пройдет. Часть голосов мы дадим, если Партия регионов проголосует "за", — заявил Арсений Яценюк.

<http://www.kommersant.ua/doc/2230266>

Ефектні й... неефективні *Іван Капсамун, «День»*

Формально друга сесія Верховної Ради закінчується 19 липня, але фактично більшість депутатів уже відпочивають. Хоча вони мали б ще два тижні працювати у комітетах, комісіях і фракціях Ради та з виборцями. Дехто взагалі обурювався, коли ми зверталися до них із запитаннями: «Що ви мене турбуєте, у нас вже відпустка!»

Отже, перший висновок: депутати — порушники. Не всі. «Переважно депутати із фракції Партії регіонів і КПУ вважають час роботи у комітетах і тижні роботи з виборцями своїм відпочинком, — коментує «Дню» заступник голови регламентного комітету ВР, свободівець Ігор ШВАЙКА. — Чому кажу переважно, тому що їхніми членами є здебільшого досвідчені депутати, які начебто знають, як порушувати правильно». А опозиційні фракції? «Ті, що зайшли в Раду вперше («Свобода», «УДАР»), сумлінно виконують або, як мінімум, намагаються виконувати свої обов'язки», — продовжує депутат. Від себе додамо, що в «Батьківщині» є як досвідчені, так і ті, що стали депутатами вперше, тому їхня відвідуваність має бути десь посередині.

Які механізми контролю і покарання депутатів? «Юридичної можливості боротися з практикою депутатських прогулів не існує, — відповідає Швайка. — Наразі розроблено кілька законопроектів, які пропонують ввести в законодавче поле поняття «відповідальність народного депутата», яке в наших реаліях перетворилося на пустий звук. Що треба зробити? Треба прописати норму в законі за неучасть у роботі комітетів без поважних причин. Зрозуміло, депутати — живі люди і теж можуть бути на лікарняному чи у відраженні. Але Верховна Рада — це той самий роботодавець для народних депутатів, як підприємство, фабрика або науково-дослідний інститут для своїх співробітників, тому якщо ти не приходиш на роботу, то повинен пояснити, чому. Тобто повинна бути відповідальність. Якою вона може бути? Перше — позбавлення права брати участь у пленарному засіданні з оприлюдненням прізвищ таких депутатів. Другий — позбавлення мандата і відкликання депутатів. Тільки так можна змінити ситуацію».

Другий висновок — депутати не дуже продуктивні. Із самого початку було зрозуміло, що працювати новій Раді буде складно — багато протистояння, блокування, суперечок тощо. Як результат, за другу сесію прийнято 82 закони (прийнято, підписано і введено в дію 39 законів). І то, 32 з них в останній пленарний тиждень, коли регіонали мобілізували всі сили на ухвалення потрібних законів. Зокрема, мова йде про набрання необхідної кількості голосів за так званий закон про векселі; розширення повноважень Міністерства доходів і зборів; довічне призначення суддів винятково з подачі Президента України тощо.

«Кожен закон повинен мати економічне обґрунтування, а найголовніше — економічні наслідки для країни, — говорить «Дню» кандидат економічних наук Андрій НОВАК. — Тому ті закони, які, зокрема, прийнято у останній пленарний тиждень, — це не економічні, а суто лобістські закони, вони не в інтересах країни, а в інтересах окремих бізнес-груп, які провели законодавче розширення своєї діяльності та ринків в Україні. Поки що питання законодавства, яке працювало б на розвиток економічної системи України, на цій сесії навіть не розглядали. Сьогодні треба приймати абсолютно нові Податковий, Бюджетний та Соціальний кодекси. Тільки такими системними правовими актами ми можемо формувати ефективну економічну систему України».

Якою ще запам'яталася друга сесія парламенту, говоримо з політологами Вадимом Карасьовим та Вікторією Подгорною.

Вадим Карасьов, політолог, директор Інституту глобальних стратегій:

— Оцінка нового складу Верховної Ради багато в чому залежить від координат, в яких ми розглядаємо діяльність та продуктивність Верховної Ради. Якщо акцентувати увагу на тому беззаперечному факті, що парламент — це арена представництва суспільних інтересів, оформлених в діяльність партійних фракцій, якщо розглядати парламент як майданчик активного політичного процесу і легітимних політичних конфліктів, то ця Верховна Рада зарекомендувала себе краще, ніж попередня, особливо періоду 2010—2012 рр. Фактично в країну за цієї Верховної Ради повернувся живий, хоча і недосконалий, парламентаризм, живий, хоча і недосконалий, політичний процес.

Верховна Рада як арена політичної боротьби закінчила зміну політичних поколінь. Вона оновилася на дві третини. В політику зайшли нові політичні лідери — Олег Тягнибок і Віталій Кличко, особливо з опозиційного табору, і нові політичні сили — «Свобода» і «УДАР». Оновилися й «Батьківщина». Фактично за період другої сесії Верховної Ради вона отримала нового, реального, а не номінального лідера Арсенія Яценюка, який став спадкоємцем Юлії

Тимошенко на посаді лідера партії, фракції. Тому з цієї точки зору, Верховна Рада як політичний інститут, якщо була й не дуже продуктивною, засвідчила повернення парламентаризму в Україну.

Але парадокс полягає в тому, що Верховна Рада є не тільки представницьким органом, а й публічним законодавчим органом влади. Інколи, на відміну від європейських стандартів парламентаризму і роботи законодавчих органів, політична складова парламенту перешкоджає діяльності суто законодавчій складовій. А іноді законодавча складова, маючи всі формальні ознаки успішності, є результатом саме відсутності політичної складової, тобто живого політичного процесу в парламенті. Ось парламент 2010—2012 рр. був більш ефективним із точки зору прийняття законів і їхньої кількості. Але чи дотримувалися якості цих законів? Хіба ВР — це реєстраційна палата, яка в режимі fast track ухвалює закони, що спускають згори? А саме так і відбувалося в попередньому парламенті.

У цій Верховній Раді так вже не було, тому, очевидно, і ухвалили тільки 39 законів, а не більше 100, як планували. У законодавчому сенсі ця Верховна Рада була менш ефектною, її робота була менш вражаючою, але, можливо, на даному етапі цього достатньо для голосування за ті закони, які було ухвалено. Деякі з них є необхідними, деякі — не дуже, але, тим не менше, на цій сесії головне, що Верховна Рада все ж таки стала реальним інститутом політичного представництва.

Вікторія Подгорна, директор Центру соціально-політичного проектування:

— У роботі другої сесії Верховної Ради VII скликання бачимо продовження довготривалої тенденції політизації тих процесів, які відбуваються як у парламенті, так і в політичній системі країни в цілому. Я б хотіла звернути увагу, зокрема, на провідні теми, які піднімали у ВР: проблема тушок, особисте голосування, зміна складу ЦВК, голови ЦВК. Ці процеси визначають присутність роботи Верховної Ради, говорять про те, чим вона насправді займається і що для неї є пріоритетним. Я б сказала, що ці речі свідчать про те, що в парламенті відбувається постійне і своєрідне протиборство між більшістю і меншістю за встановлення правил гри.

Якщо ж казати про підсумки сесії, то опозиції певною мірою вдалося нав'язати владі свій порядок денний: він відобразився на всій роботі Верховної Ради, незважаючи на те, які закони ухвалювали. Наскільки я пам'ятаю, за час роботи ВР нового скликання було шість блокувань, причому найбільшу кількість днів — 17 — трибуну блокував «УДАР». Ці процеси доводять, що у парламенті досі не сформовано механізму нормального узгодження інтересів між більшістю і меншістю, оскільки більшість постійно хоче узурпувати владу в рамках парламенту і нав'язати свою волю меншості, щоб та стала просто непомітною на рівні роботи всього парламенту. Саме тому опозиція випрацювала таку стратегію протидії узурпації влади в парламенті і реалізувала її через введення ідеї особистого голосування — цілком конституційної ідеї, правильної, яка повинна була виробити більш нормальні правила гри для представництва інтересів тієї частини виборців, які голосували за опозицію.

Так само очевидно, що ефективним з точки зору законотворчої роботи цей парламент не був: надто мало робочих днів.

Сьогодні ми бачимо, що насправді йдеться про протистояння між двома стратегіями політичного розвитку України — авторитарною системою, яку любіє і захищає більшість, і такою собі «легкою», конкурентною, начебто демократичною моделлю, яку захищає меншість. Утім, я б не назвала таку модель повністю демократичною з однієї причини: у протистоянні цих двох стратегій насправді не видно інтересів самого суспільства. Тобто у внесених законопроектах майже ніколи не враховували громадську думку. Приміром, Громадський форум запропонував закон про доступ до публічної інформації, і цей закон було відхилено. Де-факто я не чула ніяких голосів захисту з боку більшості, яка відхилила закон, але і з боку опозиції ми не чули захисту чи блокування. А це була позиція саме громадянського суспільства. Тобто громадянське суспільство як не мало, так і не має жодної можливості впливати на процес ухвалення законів, рішень у парламенті. Якби це все відбувалося, то це був би крок до побудови справді демократичної системи правління.

Якщо говорити про конкретні моменти, які стосуються роботи цього парламенту, то його характеризує просування законів, які наближають Україну до підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом. На жаль, їх так і не було до кінця вирішено, тому перед новою сесією стоїть питання швидкого прийняття законів, які сприятимуть активізації процесів підписання цієї угоди.

Інше, що привертає до себе увагу, — це підготовка до виборів 2015 року. Це питання не випадково винесли під самий кінець роботи сесії і змінили голову ЦВК. Звичайно, це говорить про те, що відбувається підготовка до виборів-2015. Я прогножую, що цей парламент до 2015 року буде займатися питаннями влади, а не проведенням реформ, які потрібні суспільству. В Україні президентські вибори завжди визначають алгоритм роботи парламенту до виборів.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/efektni-y-neefektivni>

«Залізного коня» — на брухт *Катерина Петрова, "Україна молода"*

Введення утилізаційного збору вдарить як по кишені автовласників, так і по бізнесу дрібних підприємців

Верховна Рада прийняла законопроекти №0936 і №0975, які стосуються утилізації транспортних засобів. Вони передбачають стягнення особливого утилізаційного збору з імпортерів під час подання митної декларації та з вітчизняних виробників при продажу всіх видів автомобільної техніки.

Базові ставки для легкових автомобілів становитимуть 5,5 тис. грн. Для вантажних, вантажно-пасажирських та спецтехніки — 11 тис. Для остаточного розрахунку до кожного конкретного транспортного засобу застосують окремі коефіцієнти. Розмір податку залежатиме від об'єму двигуна. Наприклад, для нових автомобілів з електричними двигунами сума податку складатиме 4,73 тис. грн., для вживаних — 29,15 тис. Для транспортних засобів з робочим об'ємом двигуна понад 3000 куб. см цифри будуть у рази більшими: 30,25 тис. — для нових і 192,5 тис. — для вживаних.

«Вводити утилізаційний збір сьогодні не вигідно як для офіційних дилерів, так і для пересічного споживача, — пояснює Іван Сінельніченко, представник відділу продажів компанії «Ніссан Мотор Україна». — Це одразу підвищить ціни на автомобілі, відповідно впадуть продажі. Не бачу сенсу робити це в нинішніх складних економічних умовах тоді, коли автомобільний ринок в Україні більш-менш стабілізувався. Як на мене, єдиний вихід, якщо закон усе ж набуде чинності, при утилізації виплачувати клієнтам компенсацію».

Якщо Президент підпише ці закони, з 1 вересня цього року в Україні почнуть діяти пункти прийому та розбирання автомобілів. На них безкоштовно знищуватимуться лише ті транспортні засоби, власники яких сплатили екологічний податок. Для інших послуга буде платною. Втім у безоплатній процедурі вам можуть відмовити у разі некомплектності транспортного засобу або виявленні в ньому чужорідних відходів. Комплектним він вважатиметься лише за умови, що міститиме всі істотні елементи, а його маса становитиме не менше 90% повної маси.

Зараз пунктів, які займалися б повною переробкою автомобілів, дуже мало, оскільки це дороге задоволення. Можна лише уявити, скільки коштує повна утилізація, якщо вона передбачає прийом автомобіля, його транспортування до місця переробки, демонтаж коліс, акумулятора, латентної регенеративної печі, піротехнічних та неметалічних деталей; злив технічних рідин, розрізання, подрібнення чи пресування кузова, дефекація деталей, пакування, передача відходів металургійним та хімічним підприємствам, переробка пластмасових виробів, реалізація придатних до експлуатації деталей.

Такий детальний список послуг на своєму сайті пропонує і утилізаційна компанія «Елан». Але в телефонній розмові з «УМ» її представник розповів, що розбором автомобілів вони вже не займаються, бо... дорого. Набагато вигідніше займатись орг-технікою. Окрім того, власники автомобілів хочуть, щоб їм доплачували, а такої можливості у компанії немає.

Майбутні зміни у законодавстві навіть змусили їх задуматись про продовження ліцензії й подальше ведення бізнесу.

Адже законопроект передбачає певні податкові поступки автовиробникам, які здатні забезпечити утилізацію власної продукції, знятої з експлуатації. Особливий (знижений) екологічний податок світить лише тим автозаводам, які виробляють на території України транспортні засоби категорій М, N1, N2, N3 за технологією, що включає зварювання, фарбування кузова або кабіни та складання таких автомобілів. Для категорій N1 та N2 — операції з виготовлення рами з підвіскою.

Ще один обов'язковий критерій — нанесення індивідуального ідентифікаційного номера (VIN) на нероз'ємні складові кузова (кабіни) або шасі та на спеціально виготовлені номерні таблички транспортних засобів. Виробничі потужності, необхідні для виконання таких складних технологічних і виробничих операцій на сьогоднішній день є лише у кількох українських автовиробників: «Богдан», «Єврокар», ЗАЗ, та КрАСЗ.

Таким чином, ініціатори законопроекту збираються оновити український автопарк і сприяти розвитку вітчизняного автомобілебудування. За словами Олега Свиначука, президента корпорації «Богдан», цей закон сприятиме виробництву нових моделей автомобілів на основі договорів з іноземними компаніями, що забезпечить появу нових робочих місць і поповнить державний бюджет. Окрім того, прихильники нововведення роблять акцент на позитивному екологічному ефекті. Противники ж називають схему корупційною і зауважують, що це лише спосіб боротьби з дрібним бізнесом, який зараз займається розбиранням автомобілів.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2297/116/81796/>

Інтернет-ЗМІ

Глави ЦВК. Парад-алле **Обозреватель**

Призначення главою Центрвиборчкому Михайла Охендовського сплутало карти прогнозистів, які вважали, що очільником ЦВК стане його новий член Олександр Копиленко. Копиленко, нагадаймо, прийшов на вакантне місце, котре звільнилося після відставки Володимира Шаповала.

Загалом Центральна виборча комісія – вельми цікава структура. Формально вона існує з 1997 року – засновано ЦВК було після прийняття першої української Конституції, в якій принципам діяльності ЦВК відведено окремий розділ. Хоча зрозуміло, що й до 1997-го Центрвиборчком функціонував також, позаяк в країні проходили і президентські, і парламентські, і місцеві вибори.

Наразі мало хто пам'ятає імена перших голів ЦВК. "Обозревателю" вони відомі.

Олександр Лавринович. В.о.голови ЦВК (1991-1993).

З 1991-го по 1993-ий керівником Центрвиборчкому був Олександр Лавринович. Точніше, його посада йменувалася "в.о. голови". Юрист Лавринович став членом ЦВК ще за радянської влади – у 1990-му, і перебував у складі цієї інституції до 1994 року. Відтак був заступником голови, пізніше – виконуючим обов'язки. Цікаво, що цьогогоріч Лавриновича називали в числі ймовірних очільників Комісії, однак у підсумку цей діяч очолив Вищу раду юстиції (про яку "Обозреватель" неодмінно розповість найближчим часом).

Іван Ємець (1993-1997).

З 1993-го по 1997-ий Комісію було довірено Івану Ємцю. Про другого голову ЦВК відомо небагато. Юрист. У 60-70-ті працював прокурором, у 1990-му став заступником міністра юстиції УРСР. У крісло голови ЦВК у 1993-му прийшов з посади заступника міністра Кабінета міністрів. Свій повний (семирічний) термін Ємець у Центрвиборчкомі не добув – протриматись

сім років біля керма Комісії вдалося поки що лише одній людині – Михайлу Рябцю. Отож, про Рябця.

Михайло Рябець (1997-2004)

Рябець керував ЦВК з 1997-го по 2004-ий рік. Починав Михайло Рябець трудовий шлях як колгоспник, але згодом отримав вищу – юридичну освіту. Вона й стала його перепусткою у кар'єру більш перспективну, ніж та, котру міг запропонувати колгосп імені Леніна села Пилипець, що на Закарпатщині. Певний час Рябець працював у юридичному відділі Закарпатської облдержадміністрації, а у 1994-му був обраний народним депутатом. Каденцію в Раді II скликання він до кінця не добув – позаяк був обраний членом і головою ЦВК.

На долю Рябця випало проведення президентських (1999 р.) та парламентських (1998, 2002 рр.) виборів. То був час, коли на персону голови ЦВК почали звертати більшу увагу, ніж доти. Чим запам'ятався Рябець? Пам'ять про нього неоднозначна. Хтось вважає його "правління" "золотим віком" ЦВК, хтось мусує чутки про значний хабар, буцімто даний Рябцю за проведення у 1994-му до парламенту СДПУ(о).

В часи Кучми Рябець видавався доволі поміркованою персоною. Зручною для тих, в чийх руках була справжня влада. Так це було чи не так – великого значення зараз вже немає. Майже забутий пресою Михайло Рябець у нечисленних інтерв'ю демонструє фронду по відношенню як до Партії регіонів (звинувачуючи її у фальсифікації виборів), так і до нинішнього керівництва ЦВК (вважаючи, наприклад, дурістю купівлю камер спостереження для виборчих дільниць).

На відміну від Рябця до його наступника Сергія Ківалова по думку з приводу сьогоденної ситуації не звертаються. Можливо, інтерв'ю у нього беруть російські ЗМІ – адже цього року президент РФ Владімір Путін нагородив Ківалова і Колесніченка медаллю Пушкіна за прийнятий з їхньої ініціативи мовний закон. В кожному разі, до ЦВК це не має жодного стосунку.

Сергій Ківалов (лютий - грудень 2004).

Повертаючись до Центрвиборчкому, слід відзначити, що його Ківалов очолював біля 10 місяців – з лютого по грудень 2004-го. "Правління" Ківалова розпочалося мукачівським беспределом, а апогею досягло після другого туру президентських виборів. Як виганяли Ківалова з ЦВК – розказувати, мабуть, зайве. 5 грудня 2004 року його було звільнено, як стверджувалось тоді, за фальсифікацію результатів виборів.

А 8 грудня Верховна Рада в пакеті з політичною реформою затвердила й оновлений склад ЦВК. Поставлена на голосування кандидатура Ківалова набрала лише 129 голосів. Не пройшов і Валерій Бондик, якого вважали найближчим соратником Ківалова, а також Олена Лукаш, що представляла у 2004-му інтереси Віктора Януковича у Верховному Суді.

З невеликою охотою тодішня опозиція дала голоси й теперішньому голові ЦВК Михайлу Охендовському. Він отримав лише 230 натискань на кнопку "за", тоді як деякі інші чевекісти "помаранчевого призову" дістали понад 300 голосів. Після того, як коротка, але скандальна ера Ківалова пішла у минуле, Центрвиборчком дістався Ярославу Давидовичу.

Ярослав Давидович (2004-2007).

Ярослав Давидович керував ЦВК два з половиною роки – з грудня 2004-го по травень 2007-го. Тихий і дещо меланхолійний Давидович пішов у відставку у 59-річного віці. Він провів парламентські вибори 2006-го, але не дочекався проведення позачергових виборів ВР у 2007 році. Ім'я Давидовича несподівано сплигло у новинах про "велику політику" минулоріч, коли з'ясувалося, що экс-голова ЦВК балотується по одному з мажоритарних округів від партії "Україна – вперед!". Вибори Давидович програв, а головою ЦВК у 2007-му став Володимир Шаповал.

Володимир Шаповал (2007-2013).

Шаповал – передостанній голова ЦВК. Провів на посаді понад шість років, зовсім трохи не дотягнувши до непобитого рекорда Рябця. Призначення і перші роки Шаповала на посаді були непростими. До ЦВК він пройшов за квотою опозиції (коаліцією тоді вважалася спілка

ПР, СПУ та КПУ), а, очоливши Комісію, чув немало нарікань у підіграванні певній (проющенківській) стороні.

Причому на горіхи Шаповалу діставалось як від "широкої коаліції", так і від Блоку Тимошенко (але претензії БЮТ мали місце пізніше, коли від Шаповала очікували, що той втрутиться у 2008-му в ситуацію в Київграді і допоможе провести в депутати резервних кандидатів від БЮТ – замість тих, кого ця фракція виключила). Шаповал, котрий вважався людиною Ющенка, пересидів свого політичного "патрона" на три роки.

Його звільнення під час останнього пленарного тижня II сесії Ради VII скликання не минулося без ексцесів. "Батьківщина" – тепер вже в особі Яценюка – пробачила Шаповалу колишню нелояльність і вимагала не голосувати за його відставку, позаяк сам Шаповал заяву про звільнення буцімто не писав. Депутати від опозиції навіть мляво поштовхались біля трибуни, але голосування таки відбулося.

Михайло Охендовський (призначений 6 липня 2013 року).

Шаповал пішов у відставку, а на вакантне місце було обрано вище згадуваного Олександра Копиленка. За пару днів по тому ЦВК провела нараду, на якій обрала своїм керманічем Михайла Охендовського. 40-річний Охендовський у 2007 році був перепризначений членом ЦВК за квотою Партії регіонів. 6 липня 2013-го його обрано головою ЦВК. Далі історію цієї установи писатиме він. А найцікавіші її сторінки припадуть, звісно, на 2015 рік. Хіба що до того часу Верховна Рада призначить такі вибори у Києві або спроможеться проголосувати за довибори до парламенту. Ось тоді Михайло Охендовський й матиме нагоду проявити себе. Вперше, але не востаннє...

<http://obozrevatel.com/politics/06128-glavi-tsvk.-parad-alle.htm>

Игорь Марков: «Если Кивалов напишет диктант без ошибок, я отрублю себе палец»

Главком

Во фракции Партии регионов – очередные внутренние разборки. Если о противостоянии групп Фирташа, Ахметова, «семейных» и прочих журналисты могут судить лишь по косвенным признакам да по рассказам «не на диктофон», то в нынешнем скандале его фигуранты публично обвиняют друг друга, что, как известно, не самый распространенный способ выяснения отношений в Регионах. В центре внимания – солнечная Одесса, где издавна сплелось столько интересов «бело-синих», что иногда недоразумения между ними вылезают наружу, невзирая на партийные цвета.

Во вторник заместитель председателя Одесского облсовета и экс-кандидат в нардепы от ПР Алексей Гончаренко направил в Окружной административный суд Киева иск против Центризбиркома и победившего по 133-му округу нардепа Игоря Маркова с требованием лишить последнего депутатского мандата. Забирать депутатские мандаты судебными решениями в последнее время стало модно: таким финтом перестали быть депутатами уже четыре человека – два «совместителя» и два «нарушителя» в день подсчета голосов. О своем иске Гончаренко написал в блоге, но понять, что именно он вменяет Маркову, непросто – нардепу припомнили и обман о дипломах, и подкуп избирателей, и пассивность в парламентском зале, и даже голосование за вице-спикера «свободовца».

Сам Марков заявил, что Гончаренко действует не самостоятельно, а за его спиной маячит фигура видного одессита – также нардепа от Регионов Сергея Кивалова. По словам Маркова, его соратник по фракции захватывает в Одессе лакомые земельные участки. Интересно, что в 2010-м Кивалова обвинял в коррупции другой депутат-«регионал» Игорь Плохой, которому предоставлял площадку для выступлений близкий Маркову одесский телеканал АТВ. Из этого можно догадаться, что отношения у Маркова с Киваловым испортились не только сейчас.

Ваш бывший оппонент Гончаренко подал на вас в суд, чтобы тот забрал ваш депутатский мандат. Какими будут ваши действия?

Мой бывший оппонент за деньги готов делать все, что угодно. Я прекрасно знаю, кто его нанял и какую цель это преследует. Это попытка запугать меня, а через меня моего брата. За этим стоит один из бывших судейских авторитетов, а ныне лузеров, который до сих пор пытается изображать какое-то влияние. Вы прекрасно понимаете, что никаких юридических оснований сегодня для того, чтобы забрать у меня мандат, не существует. Исков во время подсчета голосов никаких не было, и подавать через девять месяцев какой-то иск – это клоунада. Я на это никак не буду обращать внимание, считаю это ниже своего достоинства. Уж точно не Гончаренко давать мне оценки и характеристики и оценивать мою работу.

Гончаренко апеллирует к тому, что суды лишили мандатов уже четырех депутатов, в частности, совсем недавно Рыбак, наконец, приказал заблокировать карточки Балого и Домбровского. То есть шлюзы открыты.

Если у меня заберут мандат, то о какой-то правовой системе в нашей стране можно забыть. Повторяю: насколько я знаю, по тем депутатам были судебные иски в ходе самого подсчета голосов и там была неоднозначная ситуация, но по окончании подсчета голосов на моем округе не было ни одного судебного иска. То есть я победил вчистую, это все признали, и мой оппонент первым. А чего он хочет добиться через девять месяцев, я не совсем понимаю. Повторю – я прекрасно понимаю, кто за этим стоит. За этим стоит народный депутат Кивалов, который все время пытается украсть в Одессе огромную территорию, а мы ему в этом препятствуем.

Расскажите поподробнее, в чем вы ему препятствуете.

Дело в том, что Кивалов сегодня пытается украсть около 10 гектаров земли в самом центре курортной Одессы. Он ведет там застройку, не имея на это ни единого разрешающего документа – под видом строительства церковно-приходской школы рядом планируется построить коттеджные поселки, тридцать тысяч метров коммерческого жилья. И мы четко пресекаем сегодня эту преступную деятельность Кивалова.

А вы не считаете, что если за вас взялся Кивалов с его связями в судейском корпусе, то лишение вас мандата может стать реальностью?

Я могу вам заявить со всей полнотой ответственности: Кивалов сегодня – полный лузер и все, что от него осталось, это инерция, которую мы сегодня разобьем. Он довел судебную систему страны до хаоса и, слава Богу, сегодня нашлись другие люди, которые отстранили его от управления судебной системой и собираются наводить в ней порядок. А иначе бы мы страну потеряли.

Вы не всегда голосовали дисциплинированно с Партией регионов и я был свидетелем того, как вам после одного такого голосования звонил губернатор. Вам во фракции не намекали, что могут за ваши голосования надавить таким образом?

Если депутата за его голосования будут лишать депутатского мандата, то о каком парламенте мы вообще можем говорить? Если такое будет происходить, то на стране Украина надо будет поставить большой жирный крест.

Но вы же понимаете, что у того же Балого мандат забрали как раз из-за его голосований и нежелания пребывать в рядах Партии регионов, как он изначально обещал.

Я никому ничего не обещал, я честно выиграл выборы и обещал только одно – отстаивать интересы избирателей. Ну, лишат меня мандата, так лучше я потеряю мандат, чем буду бегать у кого-то на коротком поводке.

Вы не являетесь членом Партии регионов, а во фракции вообще комфортно себя чувствуете?

У нас большая фракция и плюрализм мнений. Когда больше двухсот народных депутатов, не бывает, чтобы была одна точка зрения и все. А если вернуться к иску Гончаренко, так суд его еще не принял к рассмотрению и, думаю, не примет. Завтра еще кто-то напишет заявление о лишении меня мандата, так мне на каждого прикажете реагировать? Это дешевая попытка меня запугать. А что касается Кивалова, то после сегодняшней мерзости, которую он устроил, я уже себя сдерживать ни в чем не буду. Поверьте мне, в ближайшее время мы

расскажем очень многое об этом человеке, который многим казался одним, а на самом деле имеет совершенно иную сущность. Под эгидой его вузов и академий в городе ворует земля, которая застраивается коммерческими площадями, и ни копейки за это городу не платится. Больше вам скажу, если это олицетворение юриспруденции в нашей стране напишет диктант за пятый класс без ошибок, я себе мизинец отрублю в прямом эфире. Поэтому не ему пытаться меня сегодня напугать.

P.S. Сергей Кивалов, как и многие «регионалы», отмечавшие день рождения Виктора Януковича, вчера был недоступен для комментариев. «Главком» готов предоставить ему возможность высказаться по поводу прозвучавших обвинений.

<http://glavcom.ua/articles/12579.html>

В'ячеслав Кириленко: «Ні Кличко, ні Яценюк, ні Тягнибок не знімуться з виборів президента»

Українська правда

В'ячеслав Кириленко належить до останніх "помаранчевих" у сучасній політиці. Соратники Ющенка десятилітньої давнини масово відійшли на другі ролі, тож Кириленко - один з небагатьох, хто залишився. Менше з тим, Кириленко відмовився розчиняти в "Батьківщині" свою партію "За Україну". При тому, що в минулому парламенті його група нараховувала до 20 депутатів, зараз – лише чотири.

Занепад "помаранчевої мрії" відбувався на його очах. Після парламентських виборів 2007-го Кириленко очолив фракцію "Наша Україна – Народна самооборона". Він навіть був висунутий своєю силою на посаду спікера, але під тиском тодішнього президента поступився Арсенію Яценюку. А ще через рік, коли союз двох лідерів Майдану розвалився, Кириленко пішов і з керівництва фракції.

Сьогодні Кириленко опинився у "Батьківщині", і в цьому також є своя іронія – адже колишнім соратникам Ющенка не залишилося нічого іншого, ніж шукати прихистку в політичній силі Тимошенко, яку вони зовсім нещодавно критикували за зраду ідеалів Помаранчевої революції.

Чому Кириленко так і не вступив до "Батьківщини", і хто має стати кандидатом в президенти – про це Кириленко розмірковує в інтерв'ю "Українській правді" з висоти пережитого досвіду злета та занепаду "Нашої України".

- Пане В'ячеславе, як довго, на вашу думку, ще проіснує фракція "Батьківщина" в нинішньому вигляді - і чи проіснує взагалі?

- Я думаю, що вона буде існувати все скликання парламенту. Ясно, що існують процеси, щоб послабити фракцію "Батьківщина". Але взяти її й розлучити, як горіх, навряд чи комусь вдасться. Все-таки, це - найбільша опозиційна фракція, вона користується підтримкою багатьох людей в Україні.

- Але одним зі шляхів цементування було утворення єдиної партії на місці "Батьківщини", куди ви так і не вступили. Чому?

- Ми маємо політичні погляди, які є дещо відмінними від політичних поглядів партії "Батьківщина". Наприклад, ми першочергової ваги надаємо питанням національної ідентичності.

- Хіба "Батьківщина" має інші погляди на ці питання?

- Так, навіть не все у програмі згадується. До того ж є шкала пріоритетів. Тобто навіть на угоду ефективної боротьби за владу ми не готові йти на якісь компроміси. Для партії "За Україну!" це питання УПА, НАТО, єдиної помісної церкви, захисту української мови – вони для нас будуть першочерговими. Навіть якісь тактичні моменти не можуть нас збити з цього шляху.

Тому, коли йдеться про єдиний фронт боротьби з режимом Януковича, ми є активними учасниками Об'єднаної опозиції. Коли мова йде про необхідність єдиної партії на базі "Батьківщини", ми не бачимо такої нагальності в цьому.

- Це трошки виглядає так, що ви використали "Батьківщину", щоб пройти ще раз до парламенту, але до кінця пройти процес об'єднання не наважилися.

- По-перше, спільна участь у виборах була взаємовигідною, по-друге, ми всі зобов'язанні щодо спільної боротьби витримуємо. Не думаю, що можуть бути претензії навіть у недоброзичливців всередині фракції.

- Ви втратили статус заступника керівника фракції через те, що в парламенті під час виступів наполягали, що представляєте партію "За Україну!".

- Так, і я вважаю, що це було абсурдне рішення фракції нам це забороняти. І я на знак протесту проти такого рішення подав у відставку.

- Але який сенс в існуванні окремої партії "За Україну! "? Очевидно, що період масового створення партій в Україні вже минув. І найближчі десятиліття політичною боротьбою будуть займатися кілька політичних сил.

- Я сумніваюся, що теперішня політична конструкція є сталою і тим більше на багато років незмінною. Все змінюється, інколи несподівано і дуже швидко. Подивіться, у нас немає єдиної партії влади і єдиної опозиції. У нас буде три кандидати в президенти від опозиції, щонайменше. А всередині влади є свої партії, хоча номінально поки що це Партія регіонів, плюс Компартія.

"За Україну!" є партією національно-демократичного спрямування. Я згоден, що цей політичний світогляд поки-що не дуже популярний після краху помаранчевої влади. Але ж це не тому, що це - поганий політичний світогляд. А тому, що реалізація принципів цього світогляду цілком конкретними особами бажала бути кращою.

- Ющенко якось підтримує з вами контакти? Намагається вас затягнути в якесь своє квазістворення?

- Ні, ні Ющенко зі мною, ні я з Ющенком контакти не підтримуємо. Остання політична розмова відбулася за день до інавгурації Януковича. Якщо не помиляюсь, це було 24 лютого 2010 року.

Нічого предметного ця розмова не стосувалася. Там був не лише я, було порядку 7-8 людей: Віктор Балоба, Віра Ульянченко і ще декілька людей. Були туманні роздуми на тему політичного майбутнього. Але вже починався етап "тушкування" фракції НУНС. І будь-які розмови на тему консолідації НУНСу на той момент були вже безглузді.

- Він усвідомлював тоді, що призвів до реваншу Януковича?

- Мені здається, не усвідомлював.

- І Ющенко у той момент справді вважав, що Тимошенко була гірша за Януковича?

- Я думаю, він так вважав весь час свого перебування на посаді президента. І це була його помилка. Немає сенсу вже ворохобити минуле, але демократичні сили, патріоти мали всі шанси, аби по зростаючій отримувати підтримку людей. Останній такий шанс був в 2007-2008 роках, коли надзусиллями було створено демократичну коаліцію. Але порозуміння не відбулося, і до влади втретє вже прийшов Віктор Янукович.

- Чи було в Юшенка усвідомлення, ким є Янукович?

- Ні, ми тоді взагалі не говорили на тему постаті Януковича. Хоча, я думаю, що в багатьох представників демократичного табору існували ілюзії, що Янукович буде демократичний і проєвропейський президент.

- Ющенко намагався вас влаштувати в уряд Януковича в 2006 році?

- В 2006 році він наполягав на тому, щоб я лишився віце-прем'єром в уряді прем'єр-міністра Януковича. "Справу треба продовжувати". Але яка могла бути у наскрізь проросійського Януковича проукраїнська політика в уряді?

Ющенко на той момент дещо нереалістично, легковажно дивився на справжні наміри Януковича. А вони полягали в тому, щоб узурпувати владу і витягнути все, що можливо, з посади прем'єр-міністра. Тому я відмовився працювати в такому уряді в категоричній формі. Потім був період ускладнення стосунків з діючим президентом.

- У чому була головна помилка Ющенко? Ви дійшли для себе до якогось висновку?

- Відсутність системності в діях.

- Як же він тоді став президентом, якщо він не системна людина?

- Тому що його системно підтримали всі ті, хто був проти Кучми і Януковича. Але цього виявилось мало, щоб ухвалити позитивну програму і потім її реалізовувати. Усі ті, хто були проти Кучми і Януковича, насправді далеко не всі виявилися за Ющенко і його політику.

- На останньому етапі, в 2010, ви підтримували Тимошенко?

- Так.

- Вона вам обіцяла місця в списку за це? Бо Катеринчук показував протокол з відповідними гарантіями Тимошенко...

- У нас були складні дуже політичні стосунки 2009 року, ми по багатьох питаннях опонували прем'єру Тимошенко. Але робили це публічно. В 2010 році, після перемоги Януковича, ми провели багато розмов з Тимошенко тет-а-тет. Ми говорили про різні речі. Але жодних письмових протоколів я з нею не підписував.

- Про що ви говорили?

- В основному, про консолідацію опозиційних сил. До речі, той вектор, який призвів до створення Об'єднаної опозиції "Батьківщина", був закладений нею. І я також це підтримував з самого початку. І мене спочатку дехто із теперішніх колег по фракції за таку позицію навіть піддавав гострій критиці. Мовляв, "як так, це втрата голосів, треба іти окремою колоною "Фронту змін", окремо "Батьківщині"... і т.д.

- Тимошенко, коли ви з нею говорили, відчувала, що сяде, якщо не втече з України? Чи усвідомлювала вона обсяг своїх майбутніх проблем?

- Я думаю, так. Вона завжди краще розуміла донецьких, ніж багато хто з нас. І вона в розмовах абсолютно не виключала можливості ув'язнення.

- Давала якісь рекомендації на цей період?

- Основне послання було – про єдність опозиції, бодай на цьому етапі. І Об'єднана опозиція утворена. Разом з тим, нема і не може бути тотальної єдності всіх опозиційних сил. Вона може бути в другому турі президентських виборів 2015 року. Точно так само, як було в листопаді 2004.

- Станом на сьогодні, як ви відчуваєте, чи минула епоха Тимошенко?

- Як же вона минула, якщо вона основний ньюзмейкер в країні?

- Хіба?

- Ну, принаймні в опозиційному середовищі для мене це є однозначно. Весь українсько-європейський дискурс обертається навколо теми Тимошенко: Кокс, Квасневський, місії різних європейських інституцій, дебати в Європарламенті, заяви Єврокомісії... Все це вже третій рік обертається навколо справи Тимошенко.

- Чи спілкуєтесь ви з Тимошенко, поки вона перебуває у в'язниці?

- Спілкуємося, але, звичайно, листовно. Не дуже часто, але я маю декілька листів на різні теми. І, звичайно, передаю їй відповіді - чи в усній формі, чи в письмовій.

- І що вона відстоює в цьому листуванні?

- В основному політично підбадьорює. Хоча я думаю, що більше ми її повинні підбадьорювати. Ну і говорить про забезпечення єдності опозиційних сил.

- Тобто вона відстоює реально "Батьківщину" під Яценюком?

- Ну, в її листах до мене на цю тему нічого немає. Але в загальному контексті, я думаю, це саме так. Враховуючи в минулому якісь наші непрості політичні стосунки, Тимошенко

відчуває потребу політичного спілкування і зворотних запевнень, що ми - одна команда. Але ж і я, і мої колеги по "За Україну" чітко заявили - навіть незважаючи на те, що ми не вступили в партію "Батьківщина", ми лишаємось активними бійцями Об'єднаної опозиції.

- Яка роль Яценюка, як ви думаєте? Він тимчасово тримає крісло для Тимошенко чи він приватизує партію? Тому що є невдоволені всередині, які вважають, що відбулося захоплення, приватизація партії Яценюком.

- Може, невдоволені і є. Але невдоволення повинно мати раціональні підстави. Яценюк – це самостійний політик, якщо ви це хочете запитати. Але він вступив до партії "Батьківщина", і його позиція тепер жорстко прив'язана до Тимошенко. Інакше і бути не може.

- Чому в "Батьківщині" виникли "тушки"? Чи має Яценюк нести за це особисту відповідальність?

- Яюсь мірою так, якоюсь ні. Я не думаю, що він всіх тих, що стали "тушками", привів особисто за руку. Але політична відповідальність, безумовно, є.

- Хто має бути кандидатом в президенти від опозиції? Чи повинен бути один кандидат? Чи три?

- У нас іде прихована дискусія, один кандидат має бути чи три. Офіційна думка опозиції – що три кандидати, всі решта - то зрадники. Разом з тим, багато хто говорить про те, що має бути один кандидат ще до першого туру. А моя думка така, що будь-хто, хто вийде в другий тур із Януковичем, за умови чесних виборів, Януковича переможе. Тягнибок - в тому числі.

А якщо зарядженість влади і Януковича буде на фальсифікацію, як 2004 року, то і Кличко його не переможе. Тобто він, може, його і переможе, але в рішенні ЦВК буде написано, що з достатнім відривом переміг чинний президент Віктор Федорович Янукович, який і оголошується президентом на наступні 5 років. І оце буде момент істини – чи готові три опозиційних середовища і позапарламентська опозиція чинити опір такому сценарію.

Думати, що Янукович забезпечить комфортні умови чесного підрахунку – це не розуміти українських реалій. Результат президентських виборів з таким підходом, як зараз демонструється владою, наперед відомий. Тому ми повинні готуватися до першої ночі після другого туру, після завершення голосування на дільницях.

- Треба готуватися в якій формі?

- Коли влада оголосить свою перемогу, то вона не буде мати бажання сходити з цієї позиції. І тому можливі різні сценарії. Може бути дуже жорсткий сценарій, який був застосований президентом Лукашенком після останніх президентських виборів. Коли за одну ніч були заарештовані всі кандидати в президенти і практично всі їхні активні прихильники, і потім багато хто засуджені. І протести за одну ніч були скасовані.

Чим не сценарій для Януковича? А може бути якийсь інший, більш тривалий. Якщо опозиція не здатна буде до опору, то не має значення, хто там буде в другому турі від опозиції. Все одно напишуть, що переміг Янукович.

- А чи здатна опозиція до опору на сьогодні?

- Здатна, але немає меж досконалості. Я не погоджуюся з тим, що опозиція нічого не робить. Єдність опозиційних сил в Україні значно вища, ніж це було на всіх попередніх етапах. До помаранчевої революції опозиція була набагато більш роз'єднаною, комунікація між нею була набагато гірша, інтриг набагато більше.

- Чи зміг би і чи повинен Яценюк знятися на користь Кличка вже на етапі першого туру, і не балотуватися взагалі?

- Це нереально. І Яценюк, і Тягнибок, і Кличко мають підтримку людей. Ніхто з них не піде на те, щоб передчасно зніматися з передвиборчих перегонів. Тому я вважаю, що реальне завдання для опозиції – щоб без ускладнень і без додаткових умов той, хто не вийде в другий тур, надав максимальну фактичну підтримку тому, хто вийде.

Я переконаний: Янукович просто так владу не віддасть. Вони вже записали собі плюс 5 років мінімум. І думають уже, що буде після 2020 року.

Буде дуже жорстка боротьба. І я так само думаю, що вже Майдану з піснями й танцями не буде. Зрозуміло, що влада, незважаючи ні на що, оголосить про свою перемогу. Тому і парламентська, і позапарламентська опозиція повинні мобілізувати людей.

- Чи повинні кандидати від опозиції давати якісь гарантії Януковичу для того, щоб він спокійно віддав владу?

- Якщо спитати в будь-якої пересічної людини, чи повинна опозиція давати гарантії Януковичу, то вас закидають каменюками. Тому наше завдання – не про це думати, а про те, як відстояти результат виборів.

- Але ж Янукович, відчуючи фізичну небезпеку, може себе поводити зовсім інакше.

- Якщо він відчуватиме небезпеку, він не буде вірити в жодні гарантії. І буде робити все для того, щоб в рішенні ЦВК було переконливо записано про його однозначну перемогу. Всупереч тисячам повідомлень про фальсифікації з дільниць і з округів.

- Хто має більші шанси перемогти Януковича – Кличко чи Яценюк?

- Це питання оціночного характеру. Я не можу прогнозувати, що буде через два роки. Але рейтинг Об'єднаної опозиції зараз найвищий, і я особисто не бачу підстав для різкого падіння. Тому що все одно "Батьківщина" багато що робить. Я не бачу підстав, чому з 20-25% рейтинг впаде до 10-12%. Тому я думаю, що результат Яценюка об'єктивно повинен бути найвищий з опозиційної трійки.

- Вас Яценюк недолюблює?

- Не знаю. Може бути. Я вже не перший рік у великій політиці. Тут завжди хтось когось недолюблює.

- Ви його теж, адже колись Ющенко поміняв вашу кандидатуру на кандидатуру Яценюка на посаді спікера Верховної Ради.

- (сміється) Він не тільки, як ви кажете, поміняв, він сказав: "В'ячеславе, я тебе прошу не тільки погодитись із моїм вибором, а й зробити все для того, щоб Яценюк був обраний спікером". Хоча перед тим було рішення фракції НУНС про підтримку моєї кандидатури на посаду спікера. Удар йшов не проти мене як кандидата від опозиції на спікера, а проти створення самої демократичної коаліції. Але в душі командної роботи я і мої колеги забезпечили все для того, щоб спікером був обраний Арсеній Яценюк, а прем'єром потім - Юлія Тимошенко.

- Ви з'ясували стосунки з Яценюком після цієї історії?

- Я ж доросла людина. У той же вечір я зайшов у кабінет новообраного голови Верховної Ради, привітав його з обранням, ми обнялися. Там був не тільки я, пів-секретаріату президента. Це робота, завжди треба працювати далі.

- Чи відчувається сьогодні в парламенті, що відбувається всередині Партії регіонів? Вплив Арбузова на роботу парламенту?

- Я бачу, що це зовсім не та Партія регіонів, яка була протягом 2010-2012 років у минулому парламенті. І тепер бажання лягати кістьми невідомо за що багато в кого із них просто немає.

Більшість тих питань, які кров з носа потрібні найвпливовішим кланам, не проходять. Я маю на увазі, економіко-лобістських. Я навіть не кажу про ідеологічні, політичні – це зараз просто неможливо.

Там за 200 чоловік фракція. Хто Януковича останній рік чи два зблизька бачив? Ну, хай 10% депутатів. А хто може впливати на його позицію і його рішення? Ще 10% із тих 10%. Більшість тих, хто впливає - поза парламентом, і розглядають цих своїх колег просто як парламентських кнопкодавів.

Тому я думаю, що боротьба за власну гідність в своїх формах відбувається і в Партії регіонів.

- Чи є ефективним Янукович як авторитарний керівник? Зрозуміло, що як демократ він не відбувся.

- У закритому режимі Янукович дуже ефективний в упокорюванні кланів, які разом з ним прийшли до влади. Я думаю, що там всередині цілковита диктатура. А назовні Януковичу не вистачає програми дій.

Ну, я бачив якесь прагнення працювати навіть не перший рік, а в перші півроку. А тепер це лише спорадичні ситуативні заяви президента на телеекрані, і то з питань, які нібито важливі, але в можливість вирішення яких уже ніхто не вірить.

<http://www.pravda.com.ua/articles/2013/07/9/6993883/>

Блоги

Анатолій Гриценко: «Будемо перемагати разом, чи змагатися поміж собою?»

pravda.com.ua

Змушений повторити очевидне: перемогти на виборах 2015 року зможемо лише шляхом об'єднання зусиль усіх опозиційних сил – парламентських і позапарламентських, партійних і позапартійних.

Чому повторюю? Бо замість об'єднання бачу кроки на розпорошення зусиль. Це не додасть опозиції нової якості, скоріше навпаки – нагадає людям відому приказку про двох українців і трьох гетьманів...

ВО Свобода вирішила утворити "тіньовий" Уряд, його очолить Олександр Сич. Мабуть, це добре, що опозиційна партія дбатиме про свій кадровий резерв і готуватиме партійців до майбутньої роботи в структурах виконавчої влади.

Але...

Я переконаний, що набагато сильнішим і набагато актуальнішим кроком опозиції стало би утворення Єдиного опозиційного "тіньового" Уряду – Єдиної команди, яка після перемоги Єдиного кандидата в президенти виконуватиме Єдину програму і Єдиний план дій на перші 100 днів новообраного Президента.

А так?

Свобода тепер матиме "тіньовий" Уряд Олександра Сича.

Батьківщина вже давно має "тіньовий" Уряд Сергія Соболева, принаймні рішення про його розпуск я не пригадую. Так само не чув про розпуск "тіньового" Уряду Змін, раніше утвореного Арсенієм Яценюком. Для повного щастя хіба ще УДАРу залишилося утворити свій "тіньовий" Уряд...

Аби люди нам повірили, підтримали і піднялися на боротьбу за перемогу, маємо серйозні й відповідальні речі робити серйозно й відповідально. І головне – узгоджено, в рамках усієї опозиції.

Тоді перемога у 2015 році буде. І буде більш ніж достатньо посад, аби лишень вистачило гідних претендентів їх обійняти та чесно й ефективно працювати...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/51dbdd40438b3/>

Вадим Колесніченко: «Путь к украино-польскому примирению – признание Праведников Мира»

pravda.com.ua

Сегодня в ИА УНИАН вместе с депутатом Краковского городского совета (Польша) Мирославом Гилярски, профессором и свидетелем "Вольнской резни" Яцек Вильчуром презентовали документальную книгу "Кресовая книга праведников 1939-1945. Об украинцах, спасавших поляков, подвергнутых истреблению со стороны ОУН и УПА" ("Кресова книга справедливих 1939-1945. Про українців, які рятували поляків від винищення з боку ОУН і УПА") под ред. Р.Недзелька.

Считаю, что ради будущего наших народов, несмотря на сложную совместную историю, необходимо рассматривать продуктивные пути украино-польского и всеукраинского примирения. Особенно это касается трагических событий XX-го столетия и "Волынской резни" в частности. Безусловно, нельзя забывать ни героев, ни палачей, ни жертв, но, прежде всего, необходимо искать то, что объединяет нас на общечеловеческих принципах гуманизма и толерантности.

В связи с этим очень правильным и перспективным подходом является взаимное признание Украиной и Польшей Украинских и Польских Праведников Мира – мирных граждан, спасавших людей иной национальности во время этнических чисток "Волынской резни" 1943-1945 гг... Часть имен этих людей установлена в документальной книге "Кресовая книга праведников 1939-1945. Об украинцах, спасавших поляков, подвергнутых истреблению со стороны ОУН и УПА" (Варшава, 2007), переизданной на днях на русском и украинском языках тиражом 2 тис. экз Международным антифашистским фронтом в Украине.

В документальной книге Института Национальной Памяти Польши (государственной организации Польши), с максимальным использованием документальных и архивных материалов, свидетельств очевидцев, рассказывается об украинцах – праведниках мира, спасавших поляков от геноцида со стороны ОУН-УПА во время "Волынской резни" – массового уничтожения польского населения западной Украины в 1943-1945 гг., совершенного сторонниками Организации Украинских Националистов (б) и ее вооруженной составляющей – Украинской Повстанческой Армией. Польскими учеными за более чем десять лет исследований установлены имена 896 украинцев – Праведников Мира, защищавших поляков от геноцида со стороны ОУН-УПА, 384 из которых были за это убиты.

Также идентифицированы десятки поляков прятавших украинцев от акций возмездия польских военизированных формирований.

В этом году исполняется 70 лет со времени трагических событий, вошедших в историю под названием "Волынская резня". Хотелось бы напомнить, что Волынская резня – это этнические чистки с элементами геноцида (с 1948 признаётся в ООН международным преступлением), массовое уничтожение этнического польского и украинского гражданского населения (преимущественно женщин, детей и стариков) на территории Западной Украины в 1943-1945 гг. сторонниками ОУН (б) и ее вооруженной составляющей – УПА. Своего пика события достигли летом 1943 года, когда 11 июля 1943 бандитами были одновременно атакованы более 150 населенных, преимущественно поляками, пунктов.

При этом число жертв резни оценивается в диапазоне от 75 до 200 тысяч человек. Кроме этнических поляков, уничтожались также члены смешанных польско-украинских семей, политические оппоненты ОУН (б), бежавшие советские военнопленные и окруженцы, оставшиеся евреи и ромы, а также любой "нелояльный элемент", в ряде случаев вместе с семьями. В результате акций возмездия от рук польских вооруженных отрядов погибло и несколько тысяч украинцев.

20 июня 2013 года Сенат Польши принял Резолюцию по 70-летию Волынской трагедии. За принятие текста документа проголосовало большинство депутатов верхней палаты польского парламента. В документе события 1943 г. в заявлении названы "этнической чисткой с признаками геноцида". По мнению сенаторов, такое определение волынского преступления можно обосновать тем, что события на Волыни имели организованный массовый характер и сопровождалась жестокостью. Решения об осуждении геноцида "Волынской резни" также приняли около 20 местных советов Польши.

Но эта документальная книга подготовлена польским государственным Институтом национальной памяти на самом деле о другом... Она не столько обвиняет и изобличает палачей, а, прежде всего, рассказывает о тысячах, преимущественно безымянных, "Праведниках Мира" – украинцах и поляках спасавших, очень часто ценой своей жизни", друг друга от геноцида во время "Волынской резни".

С 1951 года согласно израильскому Закону о Памяти Катастрофы высоким званием "Праведников Мира" награждают тех, кто несмотря на смертельную опасность спасал евреев от

рук нацистов во время Холокоста. Среди 24 811 награжденных 2 441 в Украине – практически каждый десятый. Этим людям по всему миру стоят тысячи памятников, созданы аллеи праведников, оказываются почести на высшем межгосударственном уровне. В тоже время не отдана должная честь, а часто вообще остаются неизвестными имена украинцев и поляков – Праведников Мира.

Сейчас в 70-ю годовщину трагических событий "Волынской резни" перед этими украинцами и поляками и их подвигом склоняет голову вся Польша. Уверен, что о них должна помнить и Украина. Ведь этот подвиг совершили не солдаты, исполняющие свою присягу, или политические активисты, преследующие свои цели, а простые беззащитные люди – женщины и старики, прятавшие своих соседей и их детей от этнических чисток и изуверской смерти от рук бандитов. Эти Украинцы и Поляки не исповедовали никаких политических принципов, а только ценности человечности и гуманизма, рисковали своими жизнями и жизнями своих детей, а тысячи из них (пока установлены имена только 384-х) таким образом сделали свой шаг на Голгофу – стали мучениками – были зверски замучены и убиты.

Именно на подобных историях и примерах гуманизма, сострадания и толерантности можно воспитывать молодежь, строить будущее Украины, основанное на социальном компромиссе и гармонизации. Подвиги украинских и польских праведников, положивших свои жизни для спасения невинных людей (в большинстве матерей и детей), до сих пор оставались в забвении. И только благодаря исследованиям иностранных ученых и историков, сегодня мы можем узнать, как все было на самом деле, как разворачивались события на нашей родной земле.

Как народный депутат Украины, по инициативе множества общественных организаций Польши и Украины я уже зарегистрировал в Верховной Раде Украины проект закона "Об Украинских Праведниках Мира", устанавливающий специальное почетное звание "Украинский Праведник Мира", порядок и процедуру его присвоения, государственную программу поддержку людей награжденных этим званием, увековечения памяти о них, и о трагических событиях "Волынской резни". Искренне надеюсь, что этот документ будет принят в ближайшее время во имя мира и демократического будущего украинского и польского народов.

В свою очередь депутат Краковского городского совета Мирослав Гилярски, заявил, что по последним данным в Польше уже установлены имена не 896, а около 1300 Украинских Праведников Мира и такая работа продолжается. Более того во всех приграничных с Украиной районах Польше планируется установка памятников Украинским праведникам.

Из Кракова вышла инициатива увековечить память тех украинцев, которые спасали поляков во время геноцида на Волыни. Это очень похоже на то, чем занимается организация ЯД ВЕШЕМ (в Израиле), которая награждает людей, спасавших евреев во время Холокоста. Имена этих праведников выбиты на специальной таблице. На сегодняшний день ситуация немного изменилась (на момент выдачи книжки было известно 900 имен), сейчас в архивах есть имена 1300 украинцев-праведников мира. Мы хотим на пограничных с Украиной территориях поставить памятники, увековечивающие память украинцев-праведников, которые спасали поляков на Волыни. Это около 25 приграничных районов Польши. Первый такой памятник появился два года тому назад в местности Хорудв при границе с Украиной.

Все наши инициативы направлены на то, чтобы как можно больше критиковать геноцид и не допустить такого в дальнейшем, идя по дороге примирения. Я еще раз благодарю господина Колесниченко за возможность участвовать в этой конференции. Хочу сказать, что я тоже историк и моя семья тоже ведет свой род с этих территорий" – рассказал Мирослав Гилярски.

Профессор и свидетель "Волынской резни" Яцек Вильчур высказал мнение, что "Волынская резня" не была "украино-польской войной". "Украинский и Польский народы между собой не воевали, а дружили. Была лишь небольшая группа бандитов из ОУН и УПА совершавших зло и преступления. Мы их не ассоциируем с украинским народом, к которому у поляков нет претензий.

В Польше я профессор университетский и шеф следственной группы, которая занимается военными преступлениями на территории не только Польши, но и Европы, оккупированной немцами и их помощниками.

Никто, по-моему, не помогал и не помогает Украине и украинскому народу так, как поляки по делам войны. И это нормально, потому, что украинцы – это братский для нас народ. УПА-ОУН и то, что они делали – это одно, ведь это не был народ, а лишь его маленькая часть. Я убежден в том, что придет такой день, когда поляки и украинцы будут жить как один организм. Есть такие журналисты, политики, которые пользуются такими словами, как "война польско-украинская" – это ложь! Не было никогда между этими народами войны. Война была между группами, партиями, отрядами разными, но никогда между народами, народом польским и украинским. В то же самое время УПА проливали кровь моего народа. От имени моего ректора и моих коллег профессоров поблагодарить Вадима Колесниченко за то, что привел нас всех сюда. Это, по-моему, очень важный шаг в правильном направлении на соединение поляков с украинцами и за то, что эта книга вышла на Украине на языке братского народа" – прокомментировал профессор.

Ученый, возглавляющий в Польше комиссии по расследованию преступлений "Вольнской резни", также выразил готовностью к сотрудничеству с создаваемым в Украине Центром преследования нацистских преступников при МАФ.

Сегодня же вылетаю в Польшу по официальному приглашению Комитета 70-летия "Вольнской резни" для принятия участия 10-11 июля в официальных мероприятиях годовщины трагедии и проведения встреч с польскими депутатами в г. Варшаве.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/kolesnichenko/51dc02d4e7144/>

Телебачення і радіомовлення

Президент Янукович сегодня празднует день рождения

Интер, Подробности

Там же в Крыму, в рабочем отпуске находится и президент Украины. У Виктора Януковича сегодня день рождения. И он принимает поздравления, в том числе и от своих коллег - главы европарламента, президентов Польши и Литвы, где как ожидается, будет подписано соглашение об ассоциации с Евросоюзом. Свои поздравления прислал и президент России Владимир Путин.

В Москве на редакцию "МК" напали украинцы

На "Московский Комсомолец" напали украинцы. Во всяком случае молодые люди в масках именно на украинском языке выкрикивали лозунги - "Слава Украине", "Слава нации". Происходило это в Москве. Вход в редакцию газеты забросали фаерами, облили краской крыльцо, оставили надувную женщину и плакаты с надписями "Украинки не товар" и быстро удалились. Сама акция длилась не более 10 минут. В редакции уверены - украинцы не имеют к этому никакого отношения. Отрицает свою причастность и партия Всеукраинское объединение "Свобода".

Юрий МИХАЛЬЧИШИН, народный депутат Украины, фракция "Свобода": ВО "Свобода" не має дотичності до цього інциденту, за останні кілька років в Україні витворилося серйозне молодіжне націоналістичне середовище, яке має позаорганізаційний характер і часто діє не власний розсуд.

Истинная причина - в давнем конфликте "Московского Комсомольца" с депутатами из провластной партии "Единая Россия" - напоминают политологи. А именно статья о политической проституции.

Александр ПАЛИЙ, политолог: Свого часу там була розміщена стаття з такою темою як політична проституція, малося на увазі зміна своєї позиції окремими діячами правлячої партії і

керівництво російської правлячої партії члени її політради вони сказали, що вони не забудуть цієї історії і будуть мститися керівництву газети.

Вадим КАРАСЕВ, політолог: Это не случайность это продуманная пиар-акция, даже пиар-операция. Думаю, что это инициатива московских, так скажем, наших товарищей, наших друзей в кавычках.

Бюджет отримає додаткові надходження

УТ-1, Підсумки дня

Бюджет отримає додаткові надходження завдяки урядовій програмі активізації розвитку економіки, заявив прем'єр-міністр на розширеній нараді у Криму. Урядовці разом із регіональними керівниками обговорили, як впроваджується програма в регіонах. Прем'єр закликав місцеву владу активно реалізовувати великі інвест-проекти. Каже, це допоможе як розвитку областей, так і країни в цілому. Урядовий план дій із розвитку економіки затвердили чотири місяці тому. За словами першого віце-прем'єра Сергія Арбузова, його вже позитивно оцінили учасники ринку.

Микола АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України: Я хочу, чтобы мы с вами вместе это четко поняли и приложили все силы к тому, чтобы сейчас все поставленные задачи в программе активизации реализовать. А они же реализуются не в Киеве. В Киеве есть несколько проектов, но, подавляющие - 90 с лишним процентов реализации - это на местах в наших областях.

Сергій АРБУЗОВ, Перший віце-прем'єр-міністр України: Основные усилия в первой половине года мы сосредоточили на трех направлениях. Это-подготовка к реализации инвестиционных и социально-экономических проектов в приоритетных отраслях экономики, обеспечение дополнительных источников финансирования на эти цели, законодательная поддержка правительственных инициатив. Именно сейчас нельзя останавливаться, поскольку выполнение государственной программы - это ускорение развития приоритетных отраслей экономики. Наша цель - это повышение благосостояния граждан Украины.

День народження святкує Віктор Янукович

День народження святкує Віктор Янукович. Президентіві сьогодні 63.

Він - у робочій відпустці у Криму, де планує провести кілька ділових зустрічей та переговорів. Зокрема, візьме участь у заходах, присвячених відзначенню 1025-річчя хрещення Київської Русі. Президента вітають урядовці, народні депутати, мери, губернатори та керівники церков. Серед подарунків переважно книги й картини. По телефону Віктора Януковича поздоровили колеги з Росії та Білорусі - Володимир Путін й Олександр Лукашенко. А також європейські лідери, серед яких президенти: Литви Даля Грібаускайте та Польщі Броніслав Коморовський, а також президент Європарламенту Мартін Шульц. Минулий день народження Глава держави також святкував у Криму. Додам, що Віктор Янукович народився 9 липня 1950 року в Єнакієвому Донецької області.

У Севастополі на виборах до парламенту переміг Новинський

Бі-Бі-Сі (Україна)

Громадянином України пан Новинський став лише торік

Порушення під час проміжних виборів депутата парламенту у 224-му окрузі в Севастополі хоч і мали місце, проте несуттєво вплинули на результати волевиявлення, заявляють в Комітеті виборців України (КВУ).

На виборах, які відбулися в неділю, за самовисуванця Вадима Новинського проголосували 53,41% людей, які прийшли на вибори, тобто трохи більше 19 тисяч.

Найближчий його суперник - Василь Пархоменко, висунутий Комуністичною партією, набрав 32,19% голосів.

За рейтингами українських ЗМІ, пан Новинський входить до десятки найбагатших людей України.

У 2012 році він отримав громадянство України як особа, "яка має визначні заслуги перед Україною".

Незбалансованість та порушення

Голова правління КВУ Олександр Черненко в інтерв'ю інформагентству "Інтерфакс-Україна" заявив, що під час підготовки до виборів у Севастополі були допущені незбалансованість складу виборчих комісій та порушення під час передвиборчої агітації. А під час підрахунку голосів, додав він, на дільниці не допускали депутатів та журналістів.

"До окружної комісії потрапили правильні результати, але з порушенням процедури", - наголосив голова КВУ.

КВУ закликає всі ці факти розслідувати і не допускати їх у майбутньому.

Про порушення під час голосування заявили і представники громадянської мережі "Опора", зокрема: "Активісти зафіксували непоодинокі факти неналежного інформування виборців про кандидатів в день голосування та розміщення інформаційних плакатів про суб'єктів виборчого процесу в неналежний спосіб".

Водночас, як заявили в "Опорі", в цілому вибори відповідали положенням закону.

"Активісти зафіксували непоодинокі факти неналежного інформування виборців про кандидатів в день голосування та розміщення інформаційних плакатів про суб'єктів виборчого процесу в неналежний спосіб"

"Опора"

Натомість, як сказав "Українським Новинам" член комісії Олександр Чупахін спостерігачів на цих виборах від "Опори" не могло бути, оскільки громадська організація не отримала дозвіл ЦВК на таке спостереження.

Голова КВУ Олександр Черненко пояснив, що зараз для спостереження за виборами законом передбачена процедура подачі громадською організацією звернення до ЦВК за 70 днів до голосування.

"А ми ще не знали, чи будемо вести спостереження", - зауважив пан Черненко і сказав, що і представники КВУ, і "Опори" працювали на цих виборах як журналісти.

Так, "Опора" повідомила, що її активісти працювали в якості кореспондентів офіційного друкованого видання організації.

Переможець виборів Вадим Новинський народився у 1963 році у Росії, але, за даними ЦВК, протягом останніх п'яти років живе на території України.

Крім того, що він є головою Наглядової ради "Смарт-Холдингу", він також є головою правління благодійного фонду "ЗА СЕВАСТОПОЛЬ!" та почесним президентом футбольного клубу "Севастополь".

Опозиція наполягає на позачерговій сесії

Радіо Свобода

Опозиція все ще сподівається на проведення позачергової сесії парламенту, на якій би можна було ухвалити низку євроінтеграційних законів. Натомість у Партії регіонів таку можливість категорично відкидають. Кажуть: все можна було зробити вчасно, якби опозиціонери не блокували роботу Верховної Ради. Попри це експерти сподіваються, що необхідні законодавчі зміни депутати таки ухвалять, а також радять чекати сюрпризів напередодні саміту у Вільнюсі. Зокрема – з боку Москви.

Опозиція все ще чекає відповіді від Партії регіонів щодо можливості проведення позачергової сесії. За словами лідера фракції «Батьківщина» Арсенія Яценюка, якщо регіонали погодяться, опозиціонери у будь-який момент прийдуть до парламенту і підтримають низку законопроектів, зокрема, щодо прокуратури та виборчого законодавства – а також внесуть зміни до законів про державні закупівлі та судоустрій.

Усі ці документи необхідні для підписання угоди про асоціацію з ЄС. Відтак без них, за прогнозами Яценюка, Україна може втратити шанс на вільнюському саміті – а, можливо, і назавжди – ухвалити угоду про асоціацію з ЄС.

«Декілька разів я звертався до керівника фракції Партії регіонів, щоб скликати позачергове засідання парламенту і прийняти ті законопроекти, які український уряд не спромігся внести, але їх підготувала українська опозиція. На превеликий жаль, ми не отримали підтримки з цього приводу від Партії регіонів. А без них не буде відповідної кількості голосів для результативного голосування у стінах Верховної Ради», – заявляє Яценюк.

Опозиція півроку валяла дурня – Колесніченко

Натомість у Партії регіонів проти проведення позачергової сесії. Про це у коментарі Радіо Свобода зазначив Вадим Колесніченко. За його словами, регіонали повернуться до парламенту за планом – у вересні.

«Це треба було блокувати півроку роботу парламенту, валяти дурня, щоб тепер під час відпустки оголошувати якісь позачергові сесії? Ми на ці дурниці і провокації реагувати не збираємось. Маніпулювати більшістю меншість не буде. Ми не пожежна команда, щоб обслуговувати амбіції політичних невдах, яких не цікавить ні європейський, ні будь-який інший вектор розвитку України», – говорить депутат.

Окрім того Вадим Колесніченко наголошує, що регіоналам для ухвалення законів меншість не потрібна, а самі регіонали як виконували усі необхідні умови для асоціації з ЄС, так і будуть виконувати.

Тимошенко можуть випустити напередодні саміту – Гарань

Попри розходження інтересів та обмеження у часі необхідні закони парламентарі ухвалити все ж таки можуть. Про це у коментарі Радіо Свобода зазначив політолог Олексій Гарань. Окрім того експерт не виключає, що напередодні саміту у Вільнюсі будуть «сюрпризи».

«Влада може кардинально змінити атмосферу навколо цього саміту, випустивши Юлію Тимошенко або відправивши її на лікування. Це кардинально змінить психологічну атмосферу у настроях провідних європейських політиків. Можливо, навіть влада цілком свідомо розраховує щось не виконати, а випустити Тимошенко, через що ці речі, які реально можуть створити нові правові механізми у країні, так і залишаться невиконаними», – говорить експерт.

Несподіванок напередодні саміту, на думку Гараня, слід чекати і з боку Кремля, який буде робити все можливе, щоб скористатися помилками української влади, і налаштувати європейську громадськість та політиків проти підписання Угоди про асоціацію з Україною.

Між тим, згідно із звітом експертного моніторингу «Асоціація з ЄС: як Україна виконує умови підписання угоди», оприлюдненого у середині червня, Україна не досягла відчутного прогресу в жодному із 11 критеріїв ЄС. Відтак, якщо до вересня ситуація не зміниться, то угоду про асоціацію з ЄС в цьому році Україна не підпише, наголошують автори моніторингу.